

บรรณาธิการแถลง / Editorial

ปัจจุบันประเทศไทยมีการขยายตัวของความเป็นเมืองและมีการพัฒนาทางด้านสาธารณูปโภคต่างๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินชีวิตของผู้คนในเมือง การขยายตัวของเมืองส่งผลให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรม การบริหารจัดการชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมปีที่ 14 ฉบับที่ 2 จึงนำเสนอบทความที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสู่ความเป็นเมืองอย่างยั่งยืนและแนวทางการจัดการเมืองโดยชุมชน ทั้งยังรวมถึงเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ใช้หลักการพึ่งพาของระบบนิเวศมาประยุกต์กับอุตสาหกรรม เช่น การพัฒนาตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในบทความ “พัฒนาตัวชี้วัดสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” โดย พญณินท์ สุฤทธิบทความสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานของชุมชนในการพัฒนาเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้แล้ว ในฉบับนี้ยังได้ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการเพื่อลดปัญหาโลกร้อนในท้องถิ่น โดยเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการป่าไม้ของชุมชน และการแย่งยึดสีเขียว(green grab)ของภาครัฐ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ได้ประโยชน์ที่หลากหลายทั้งในเรื่องการลดปัญหาโลกร้อน ยังเป็นการรักษาระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนอีกด้วย ในบทความ “การแย่งยึดสีเขียวของรัฐและโครงการลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” โดย อารตี อยุธยา และ “รูปแบบการบริหารจัดการป่าชุมชนเพื่อรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในเขตเทศบาลตำบลปะคำ อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์” โดย ณัฐพล วงษ์รัมย์ ณัฐวุฒิ ทะนันไธสง และชลาวัด วรรณทอง รวมถึงผลกระทบที่เกิดจากการบริโภคน้ำมันของประเทศไทยต่อเศรษฐกิจและปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบทความ “ผลกระทบของราคาน้ำมันตกต่ำต่อเศรษฐกิจและปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดจากการบริโภคน้ำมันของประเทศไทย จากการพยากรณ์ด้วยแบบจำลองดุลยภาพทั่วไป” โดย ชัยมี ชินชนันท์ และสมพจน์ กรรณนุช

สำหรับบทความวิชาการนั้น เกี่ยวข้องกับการสร้างกระบวนการพันธกิจสัมพันธ์กับชุมชนในกทม. ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้เป็นพลังของกลุ่มคนแบบเครือข่ายในแนวระนาบ ในบทความวิชาการเรื่อง “แนวทางการสร้างกระบวนการพันธกิจสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อขับเคลื่อนกรุงเทพมหานครสู่การเป็นมหานครคาร์บอนต่ำ” โดย อุ๋นเรือน เล็กน้อย บทความวิชาการต่อมาเกี่ยวกับการพัฒนาของการพัฒนาที่ยั่งยืนตั้งแต่

การเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1972 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในบทความ “วิวัฒนาการแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืน” โดย สมพร แสงชัย และการพัฒนาความมั่นคงรูปแบบใหม่ด้านสิ่งแวดล้อมจากการรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในบทความ “แนวคิดภูมิภาคนิยมกับนโยบายด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา กลุ่มประชาคมอาเซียน” โดย ภณณิน สุมนะ เศรษฐกุล นกรัตน์ ยศไโก และเมธิณี ภูวทิศ

หนังสืออ่าน Must Read โดย รศ. ดร. สมพร แสงชัย เขียนถึงหนังสือ การปกครองโดยยึดเป้าหมายเป็นวิธีการใหม่สำหรับการปกครองระดับนานาชาติ ไม่ได้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ แต่เป็นข้อตกลงเฉพาะเรื่อง (regime) ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศต่างๆ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal: SDG) ได้จัดให้ทุกประเทศในโลกเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหมด ข้อตกลงนี้แต่ละประเทศสามารถจัดการกับปัญหาภายในประเทศได้ หนังสือนี้ชื่อ Governing through Goals ที่มี Norichika Kanie และ Frank Biermann เป็นบรรณาธิการ ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Millennium Development Goals: MDG) และ SDG ควรอ่านหนังสือเล่มนี้ การปกครองโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายเป็นทางเลือกใหม่ในระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติอย่างไร

วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม ยังได้รับความสนใจจากผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถสมัครสมาชิกวารสาร และส่งบทความในระบบ ThaiJO เช่นเดิม ซึ่งในอนาคตอันใกล้ทางกองบรรณาธิการจะเปิดให้ผู้อ่านออนไลน์ได้เข้าถึงวารสารเล่มปัจจุบันเช่นเดียวกับสมาชิก สำหรับสมาชิกของวารสารยังได้รับวารสารในรูปแบบเช่นเดิม กองบรรณาธิการวารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมขอขอบคุณผู้อ่านและผู้สนใจทุกท่านที่ติดตามผลงานที่ดีพิมพ์ในวารสาร และนำผลงานไปอ้างอิง หรือส่งต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร นอกจากสมาชิกสถาบันการศึกษา องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ที่รับรูปแบบวารสารเป็นประจำแล้ว การมีส่วนร่วมของท่านและองค์กรของท่านได้ทำให้วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมสามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ แนวทางปฏิบัติและการศึกษาในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่อง